

необходимость его внедрения в образовательный процесс учреждений дошкольного образования. Указано на необходимости использования в работе с детьми дошкольного возраста современных медиапродуктов и методического обеспечения образовательного процесса. Представлена модель внедрения медиаобразования детей дошкольного возраста, которая предусматривает создание медиаобразовательной среды, медиаобразовательную компетентность педагога, медиаобразование детей, медиаобразовательное сотрудничество родителей и учреждений дошкольного образования. Определено, что умение использовать мультимедийные и интерактивные технологии в образовательном процессе учреждения, умение создавать собственные медиатексты и применять их в своей профессиональной деятельности являются основными приоритетами нового медиаинформационного стиля педагогической деятельности.

Ключевые слова: медиаобразование, профессиональная подготовка, будущие воспитатели, учреждения дошкольного образования, модель медиаобразования детей дошкольного возраста, медиаобразовательная среда, медиаобразование воспитателя, медиаобразование детей, медиаобразование родителей.

Alla Bubin, Svitlana Boyarchyk. MEDIAEDUCATION AS AN IMPORTANT FACTOR FOR PROFESSIONAL PREPARATION OF FUTURE EDUCATORS OF PRE-SCHOOL EDUCATION ESTABLISHMENTS. The article reveals the relevance of the training of future educators to the use of media education in the educational process of pre-school establishments. It is revealed that media education is an important area of educational activity that promotes the development of critical thinking, promotes professional, intellectual, cultural, spiritual, moral levels of future specialists, forms the ability to use information, to communicate, to understand the effects of mass media on people. The main provisions of the concept of media education in Ukraine are outlined in order to ensure the training of children and young people for safe and effective interaction with the modern media system, mastering the skills to navigate information resources, and create conditions for children's media education.

The article deals with the concept of «media education», «media literacy» by modern scholars. The attention is focused on the problem of the modern information media space and the importance of media education for preschool children, the necessity of its introduction into the educational process of institutions of pre-school education is substantiated. The necessity of use of modern media products in work with preschool children and methodical provision of educational process is indicated. The model of implementation of media education for pre-school children is described, which includes the creation of a media education environment, media education competence of the teacher, media education of children, media education of parents and the institution of pre-school education. It is determined that the ability to use multimedia and interactive technologies in the educational process of the institution, the ability to create their own media texts and apply them in their professional activities are the main priorities of the new media informational style of pedagogical activity.

Key words: media education, professional training, future educators, pre-school educational establishments, a model of media education for preschool children, media education environment, educator's media education, children's media education, parents' media education.

Стаття надійшла до редколегії 10.06.2018 р.

УДК 94(477):37.016:378(045)

Альона Гарбарук, Олег Казмірчук
Луцький педагогічний коледж (Луцьк)

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНІ ВИДАННЯ – СКЛADOVA ВИВЧЕННЯ КУРСУ «ІСТОРІЯ УКРАЇНИ» У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті йдеться про доцільність залучення в освітній процес новітніх напрацювань українських фахівців у жанрі науково-популярної історичної книги. Розгляд питання здійснено на прикладі тринадцяти доробків, здебільшого крайніх років видання, які можуть слугувати якісним доповненням матеріалу, передбаченого програмою з історії України, затвердженою МОН. Доведено потребу використання науково-популярної літератури специфікою навчального діалогу з поколінням центеніалів.

Ключові слова: дисципліна «Історія України», заклад вищої освіти, покоління Z, науково-популярна література, актуальні питання української історії.

Постановка проблеми. Відповідно до теорії поколінь, дітей, що народилися після 2000 року, називають «поколінням Z» або «центеніалами». Деякою мірою вони – інопланетяни, які шокують батьків поведінкою та заявами. Водночас, центеніали вільні від упереджень, займаються тим, що подобається, винаходять, творять і сміливо захищають свій простір.

Поява нової генерації призводить до «редагування» й освітянського середовища. Завдання сьогоденного викладача – не передати калькоподібно знання, а навчити студента власноруч ці знання здобувати, аналізувати та застосовувати. До того ж, неодмінна умова успішного освітнього діалогу – зацікавлення студентів у темі, що актуалізується на конкретному занятті.

У даній розвідці мова піде про дисципліну «Історія України», яка пропонується до вивчення у переважній більшості закладів вищої освіти нашої держави. Власний педагогічний досвід дає змогу висловлювати про «покоління Z» й те, що часто рамки навчального матеріалу, створені програмою МОН України, залишають у студентів чимало питань без відповіді. Втім і специфіка центеніалів, що ті не згоджуються на ситуацію, коли навчальною програмою певні теми деталізуються, іншими нехтують. Тобто одні на державному рівні визнані вкрай важливими для формування особистості громадянина України, решта – доцільні для загального розвитку.

Звідси й суперечність, яка періодично виникає під час занять з історії, коли здобувач, окрім передбаченого фактажу, прагне вмить задовольнити всі питання, які промайнули у його голові впродовж поглинання нової інформації (теж одна з рис «Z» – все й одразу). Ані бесіди з викладачем у перервах між заняттями, ані факультативні зібрання не зможуть сповна охопити всі грані минувшини українства, адже надто неоднорідними були різні періоди життя на українських землях.

У даному контексті на допомогу як педагогові, так і студентів приходять науково-популярна література. Нетрадиційний підхід та незаангажований погляд на історичний наратив протиставлені офіційним доктринам, що кристалізувалися за радянщини. Такі видання не стандартизовані, інколи нагадують відверту розмову з читачем про те, що минули в закладі освіти.

Мета статті – проаналізувати науково-популярну історичну літературу періоду незалежної України, яка розширить межі сприйняття минувшини студентом, а також намітить шлях у розумінні сучасних процесів у державі. Для реалізації цілі завданням вважаємо укладення переліку книг у вказаному жанрі, які, на нашу думку, повинні зайняти чільне місце у бібліотеці молодої людини, котра прагне знати правдиву історію Батьківщини.

Виклад основного матеріалу. Першочергово пропонуємо звернутися до праці «Україна: Історія» О. Субтельного [13]. Нетрадиційна концепція цієї знакової для історіографії книги полягає в тому, що історія України подається в ній у світовому контексті. На Заході дослідження української історії професора Йоркського університету, українця за походженням визнані найкращим популярним викладом історії України. Слід сказати, що тут немає міфів про «славне трипільське минуле» чи «Україну – колыску слов'янських народів». На фоні ключової ідеї – національне відродження України – автор насамперед прагнув наукової неупередженості позиції та зваженості суджень. Книга Субтельного, ставши за час незалежності підручником для кількох поколінь студентів через «нерадянський» підхід, перевидавалася в Україні неодноразово.

«Короткий курс історії України» О. Палія – своєрідний підручник з історії України, в якому розповідається про її перемоги та поразки від прадавніх часів аж до незалежності [11]. Завдяки аналізу історика і політичного експерта маємо змогу дізнатися про нетрадиційний погляд на звичні факти. Зокрема про те, які племена насправді жили на сучасній території України, хто заснував Київ, як тривав період побутування козацтва, яка роль Тараса Шевченка в нашій історії. Також деталізовано аналізуються проблеми, з якими зіткнулася Україна після розпаду СРСР.

«Історія України від Діда Свирида» – популярний виклад історії України, запропонований блогером, відомим в соціальних мережах як Свирид Опанасович [3]. Видання приваблює цікавою подачею насамперед студентську молодь. Виклад історичного матеріалу вирізняється гумором, майстерно поєднаним з реальними фактами і художньою обробкою матеріалу. Допомогає цьому стиль, в якому історичні герої «олюднуються», а комунікація триває на рівні діалогу і заохочення читачів до оцінки історичних подій.

Ілюстративний матеріал, який, до слова, рідко трапляється в україномовній літературі такої тематики, сприяє нехарактерно емоційній та бадьорій розмові про серйозні речі.

Позбавлена міфів та стереотипів, що існували в підручниках радянської доби, книжка С. Плохія «Брама Європи. Історія України від скіфських воєн до незалежності» [12]. Минувшина у ній осмислена по-новому, згідно з доступними архівними джерелами, які раніше замінялися ідеологічними та політичними штампами. Особлива цінність й актуальність роботи в тому, що вона дозволить сучасному читачеві відділити історію України від історії Росії, яка штучно приєдналася і поглинала її впродовж століть. Що відрізняє українців від росіян? Хто має права на Крим та Східну Україну? Чому українські події мають важливі міжнародні наслідки? Відповідь на подібні стратегічні питання подає дана праця.

Не можемо обійти увагою і серію книжок з української минувшини «Історія без цензури», укладену за співпраці багатьох сучасних авторів [5]. Оригінальність видання полягає в тому, що читач може познайомитися з думкою провідних українських істориків, які не виконують жодного політичного замовлення. Їхні оцінки подекуди не збігаються, що дозволяє кожному з нас розставити крапки над «і» в цих суперечках. До серії входять такі видання:

- Народження країни. Від краю до держави. Назва, символіка, територія і кордони України.
- Поле битви — Україна. Від «володарів степу» до «кіборгів». Воєнна історія України від давнини до сьогодення.
- Тіні згаданих предків. Від склавинів до русинів. Прадавня Україна, Русь і походження українців.
- Лицарі дикого поля. Плугом і мушкетом. Український шлях до Чорного моря.
- Русь «після Русі». Між короною і булавою. Українські землі від королівства Русі до війська запорозького.
- Князі і гетьмани усієї Русі. «Через шаблю маєм право». Злети і падіння козацької держави 1648–1783.
- У кігтях двоголавих орлів. Творення модерної нації. Україна під скіпетрами Романових і Габсбургів.
- На бій за волю. Перемога через поразки. Україна у війнах і революціях 1914—1921 років.
- Україна радянська. Ілюзії та катастрофи «комуністичного раю». 1917—1991 роки.
- Від Рейхстагу до Івдзіми. У полум'ї війни. Україна та українці у Другій світовій війні.

Власний слід в українському історіописанні лишив нарис відомого історика, письменника і композитора М. Аркаса [1]. Від самого початку ця книга була задумана як посібник для навчання онука Миколи. Тільки переконання рецензентів і шалена потреба часу (стрибок українського руху після 1905 року) змусили автора опублікувати книгу більшим накладом. Відомо, що перше видання книжки зазнало царської цензури, а більшу частину накладу другого – спалено російськими військами під час Першої світової війни. По тому «Історія України-Русі» стала бібліографічною рідкістю, та запит на неї не зник, зважаючи на доступність і легкість викладу.

Існує й ряд якісних науково-популярних доробків, предметом дослідження яких є не цілісний історичний поступ українства, а окремі знакові його епізоди. Найбільш важливо ознайомитися, на нашу думку, з тими фрагментами української минувшини, в яких мало місце відстоювання державності та територіальної цілісності.

Варта уваги книга спогадів Павла Скоропадського [10]. Феноменальність її полягає в аналізі «неочікуваного» моменту в житті автора. На самому початку тієї історії, коли тривав четвертий рік світової війни, генерал-лейтенант російської імператорської армії ще навіть не знав, що стане гетьманом незалежної Української держави і візьме на себе невдячну ношу будівництва. Все завершилося не зовсім успішно, але дещо зі спадщини гетьмана залишилося, як-от Українська Академія наук чи український флот. Не крайнє місце у цих

спогадах про буремні роки громадянської війни на українських теренах посідає особиста драма Скоропадського, який, як сказав В'ячеслав Липинський, став українцем, тільки переставши бути гетьманом.

У доробку свого часу працівника архіву Служби безпеки України В. В'ятровича «Україна. Історія з грифом «секретно»» публікуються документи, які донедавна були недоступними [2]. Моторошна правда про історію України ХХ століття, яка мала втілення в легендах, здобула офіційне підтвердження. Розповідається, зокрема, історія приховування реалій Голодомору, розвінчуються старі та нові міфи про Степана Бандеру і радянський «бліцкриг» 1939 року. Детально описується протистояння КДБ і останнього командира УПА, а також написання історії цього легендарного повстанського формування. У прикінцевих розділах – розповідь про каральну систему в СРСР, ГУТАБ і кінець імперії терору, таємниці вибуху у Чорнобилі.

Історик, журналіст, політолог В. Кіпіані у дослідженні «ОУН і УПА» доводить, що визвольний рух ХХ століття – один із найяскравіших прикладів бою за незалежність [7]. Попри документальну цінність часів героїчної боротьби з московським окупантом, томи «Літопису УПА» з розповіддю про будні повстанців не мали аналітичного підґрунтя. Дане видання ж – це збірка текстів, автори яких – науковці, громадські діячі та дисиденти. Їхньою метою було вивести факт визвольного руху в Україні 1940–1950-х років на світовий рівень боротьби за незалежність і порівняти його з подібним міжнародним досвідом опору.

В іншій книжці В. Кіпіані «Війна двох правд. Поляки та українці у кривавому ХХ столітті» зібрано факти, результати досліджень та міркувань провідних спеціалістів із проблем українсько-польських відносин [6]. Автори статей висвітлюють правду про суперечливі події ХХ століття в історії двох народів, без чого не можливий поступ на шляху примирення, якому заважають нерозв'язані гострі питання спільного минулого України та Польщі. Статті на різноманітну історико-соціальну тематику допоможуть студентству зрозуміти, чому минуле розділяє українців та поляків. Серед охоплених тем і трагедія Волині 1943 року та акція «Вісла» 1947 року.

Не менш значимою для формування свідомості юних українців видається збірка досліджень співробітників Українського інституту національної пам'яті про приховані чи перекохані в СРСР факти часів Другої світової війни [4]. Зокрема, за розкритими документами формується картина воєнного часу і роз'яснюється, чи правда, що пакт Молотова-Ріббентропа був вимушеним кроком для СРСР, і чи завжди Радянський Союз був непримиреним противником нацистів? Розвінчуються міфи про те, що українські націоналісти масово винищували євреїв під час війни, окреслюється, що після завершення війни маршал Жуков збирався вивезти до Сибіру українців, які залишалися на окупованій території, мовляв, нехай там творять свою Україну.

Незвичною і, водночас, актуальною на хвилі гендерних студій сьогодення постає збірка напрацювань дев'яти дослідниць, які розповідають про те, як соціальне становище українського жіноцтва трансформувалося в ході історичних зрушень [8]. Розглянуті питання впливу на історичну роль жінки, повсякденне буття, систему цінностей, світогляд, сфери діяльності. Що робили жінки у вирішальні моменти історії України? Як поводитися під час примусової колективізації? Як переживали нацистських окупантів? Чи боролися з радянською владою у національному підпіллі? Як здолали Голодомор? Ці та багато інших аспектів змусять молодь по-новому поглянути на місію жіноцтва в історичному розрізі.

Події в Україні, які розпочалися 2014 року і тривають у 2018-му, внесли зміни як у життя пересічного обивателя, так і особливо у викладацьку сферу. Виникає питання відбору фактів, їх сортування і відокремлення від заангажованих повідомлень. Погодьмося, загарбання Криму, бойові дії на східних теренах України, настрої громадян, порушення та захист їхніх прав – аспекти, що вимагають виваженого підходу у трактуванні молоді. Вельми доречною є поява книги «Російсько-українська війна (2014–2017 роки): короткий нарис», автор якої – Микола Лазарович – доктор політичних наук, кандидат історичних наук, доброволець російсько-української війни, старший сержант, командир взводу 14-ї ОМБр

Збройних сил України [9]. Попри те, що монографія написана істориком за фахом, вміщені у ній відомості згодяться колегам з багатьох інших ділянок гуманітарного знання.

Поза сумнівом, сучасний освітній процес має базуватися на принципах толерантності. Проте книга дає чітке усвідомлення того, що терпимість до інакшості діє доти, поки не з'являється грубе втручання у національні інтереси як юного, так і дорослого українця. Йдеться про намагання обмежити суверенітет і цілісність Батьківщини. В такому випадку актуалізується критичне мислення, яке дозволить студентам сортувати інформаційне замілля і раціонально розставити пріоритети. Наступність викладу, виразні причинно-наслідкові зв'язки, пояснення ключових явищ і процесів, різностороння оцінка ситуації, широка джерельна база дають підстави зарахувати працю М. Лазаровича до переліку значимих для вищої школи видань.

Висновки. Поданий у розвідці перелік науково-популярної літератури – авторське бачення важливих для всебічного вивчення української історії книг. Безперечно, список можна і потрібно доповнювати. Однак вказані у статті праці відібрані з огляду на їх актуальність у формуванні громадянської позиції юного українця в тих умовах, в яких крайніми роками перебуває Україна. Особливо цінні роботи, в яких дослідники звертаються до проблем, що постають неоднозначними у сприйнятті суспільством. Більшість із окреслених книг побачили світ у 2013–2017 рр., а тому передають на правду дійсні запити українського читача. Звернення студентства до цих праць посилює усвідомлення себе частиною українства та дозволить більш критично аналізувати суспільно-політичні явища та процеси.

Джерела та література

1. Аркас М. Історія України-Русі / М. Аркас. – К. : Наш Формат, 2013. – 464 с.
2. В'ятрович В. Україна. Історія з грифом «Секретно» / В. В'ятрович. – Х.: Клуб сімейного дозвілля, 2014. – 512 с.
3. Дід Свирид. Історія України від Діда Свирида: книга перша / Іл. О. Бондаренко. – К.: Юстиніан, 2016. – 272 с.
4. Зінченко О. Війна і міф. Невідома Друга світова / О. Зінченко, В. В'ятрович, М. Майоров. – Х.: Клуб сімейного дозвілля, 2016. – 272 с.
5. Історія без цензури. 10 книжок / Укл. К. Галушко. – Х. : Клуб сімейного дозвілля, 2016. – 3520 с.
6. Кіпіані В. Війна двох правд. Поляки та українці у кривавому ХХ столітті / В. Кіпіані. – К. : Віват, 2017. – 320 с.
7. Кіпіані В. ОУН і УПА / В. Кіпіані. – К.: Віват, 2016. – 304 с.
8. Кісь О. Українські жінки у горнилі модернізації / О. Кісь. – Х. : Клуб сімейного дозвілля, 2017. – 304 с.
9. Лазарович М. В. Російсько-українська війна (2014 – 2017 роки): короткий нарис / М. В. Лазарович. – Івано-Франківськ : Вид-во «Лілея-НВ», 2018. – 239 с.
10. Павло Скоропадський. Спогади. Кінець 1917 – грудень 1918. – К. : Наш Формат, 2016. – 454 с.
11. Палій О. Короткий курс історії України / О. Палій. – К.: А-ба-ба-га-ла-ма-га, 2017. – 464 с.
12. Плохій С. Брама Європи. Історія України від скіфських воєн до незалежності / С. Плохій. Переклад Р. Ключка. – Х.: Клуб сімейного дозвілля, 2016. – 496 с.
13. Субтельний О. Україна: Історія / О. Субтельний. - 3-тє вид., перероб. і доп. – Київ : Либідь, 1993. – 720 с.

References

1. Arkas M. Istorija Ukrai'ny-Rusi / M. Arkas. – K. : Nash Format, 2013. – 464 s.
2. V'jatrovych V. Ukrai'na. Istorija z gryfom «Sekretno» / V. V'jatrovych. – H.: Klub simejnogo dozvillja, 2014. – 512 s.
3. Did Svyryd. Istorija Ukrai'ny vid Dida Svyryda: knyga persha / Il. O. Bondarenko. – K.: Justinian, 2016. – 272 s.
4. Zinchenko O. Vijnia i mif. Nevidoma Druga svitova / O. Zinchenko, V. V'jatrovych, M. Majorov. – H.: Klub simejnogo dozvillja, 2016. – 272 s.
5. Istorija bez cenzury. 10 knyzhok / Ukl. K. Galushko. – H. : Klub simejnogo dozvillja, 2016. – 3520 s.
6. Kipiani V. Vijnia dvoch pravd. Poljaky ta ukrai'nci u kryvavomu HH stolitti / V. Kipiani. – K. : Vivat, 2017. – 320 s.
7. Kipiani V. OUN i UPA / V. Kipiani. – K.: Vivat, 2016. – 304 s.
8. Kis' O. Ukrai'ns'ki zhinky u gornyli modernizacii' / O. Kis'. – H. : Klub simejnogo dozvillja, 2017. – 304 s.
9. Lazarovych M. V. Rosijs'ko-ukrai'ns'ka vijnia (2014 – 2017 roky): korotkyj narys / M. V. Lazarovych. – Ivano-Frankivs'k : Vyd-vo «Lileja-NV», 2018. – 239 s.
10. Pavlo Skoropads'kyj. Spogady. Kinec' 1917 – gruden' 1918. – K. : Nash Format, 2016. – 454 s.
11. Palij O. Korotkyj kurs istorii' Ukrai'ny / O. Palij. – K.: A-ba-ba-ga-la-ma-ga, 2017. – 464 s.
12. Plohij S. Brama Jevropy. Istorija Ukrai'ny vid skifs'kyh vojen do nezalezhnosti / S. Plohij. Pereklad R. Klochka. – H.: Klub simejnogo dozvillja, 2016. – 496 s.
13. Subtel'nyj O. Ukrai'na: Istorija / O. Subtel'nyj. - 3-tje vyd., pererob. i dop. – Kyi'v : Lybid', 1993. – 720 s.

Алена Гарбарук, Олег Казмирчук. НАУЧНО-ПОПУЛЯРНЫЕ ИЗДАНИЯ – СОСТАВЛЯЮЩАЯ ИЗУЧЕНИЯ КУРСА «ИСТОРИЯ УКРАИНЫ». В статье говорится о целесообразности привлечения в

образовательный процесс новейших работ украинских специалистов в жанре научно-популярной исторической книги. Рассмотрение вопроса осуществлено на примере тринадцати произведений, в основном крайних лет издания, которые могут служить качественным дополнением материала, предусмотренного программой по истории Украины, утвержденной МОН. Доказано необходимость применения научно-популярной литературы спецификой учебного диалога с поколением центениалив.

Ключевые слова: *дисциплина «История Украины», учреждение высшего образования, поколения Z, научно-популярная литература, актуальные вопросы украинской истории.*

Alyona Garbaruk, Oleg Kazmirchuk. SCIENTIFIC AND POPULAR ISSUES – STUDY COMPOSITION OF THE COURSE «HISTORY OF UKRAINE» IN HIGHER SCHOOL. The article deals with the expediency of attracting into the educational process the latest developments of Ukrainian specialists in the genre of popular science-historical books. The consideration of the issue is carried out on the example of thirteen revisions, mostly the extreme years of the publication, which can serve as a qualitative addition to the material provided by the program on the history of Ukraine, approved by the Ministry of Education and Science. The necessity of using the popular science literature is proved by the specificity of the educational dialogue with generations of centners.

Key words: *discipline «History of Ukraine», institution of higher education, generation Z, scientific popular literature, topical issues of Ukrainian history.*

Стаття надійшла до редколегії 20.05.2018 р.

УДК 94(477+470) «2014/2017»:378

Альона Гарбарук, Ірина Ковальчук
Луцький педагогічний коледж (Луцьк)

КНИГА «РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ВІЙНА (2014–2017 РОКИ)» М. ЛАЗАРОВИЧА – ВАЖЛИВА ПЛАТФОРМА У ВИКЛАДАННІ СУСПІЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН У ВИЩІЙ ШКОЛІ

У статті розглядаються ключові положення книги М. Лазаровича «Російсько-українська війна (2014–2017 роки)» з точки зору викладача суспільних дисциплін вищої школи. Зазначається, що видання містить корисні матеріали для вивчення історії, політології, правознавства, соціології, філософії у закладі вищої освіти. Наводяться конкретні приклади. Наголошується на важливості наукового висвітлення подій, що відбуваються в Україні під сучасну пору. Окреслюється роль критичного мислення у трактуванні студентами суспільних явищ і процесів.

Ключові слова: *російсько-українська війна 2014–2017 роки, М. Лазарович, монографія, заклад вищої освіти, суспільні дисципліни, критичне мислення.*

Постановка проблеми. Сьогодні український педагог, окрім володіння предметом, вмотивованості, здатності до професійної рефлексії, повинен бути максимально відкритим до новацій. Коли йдеться про викладача суспільних дисциплін, вимога готовності до трансформацій, насамперед у соціумі, посилюється в рази. Цей педагог у контексті подання матеріалу, передбаченого програмою, має брати до уваги структурні зміни, а нерідко й глибокі катаклізми, що відбуваються в суспільстві. Іншими словами, освітяни, котрі працюють з навчальними предметами «Історія», «Політологія», «Правознавство», «Соціологія», «Філософія» та з ними пов'язаними, мають за обов'язок оперативно реагувати на виклики часу і навіть діяти на випередження.

Згідно з вимогами стандарту, такі дисципліни забезпечують набуття студентами низки важливих компетентностей, якими повинен оволодіти здобувач вищої освіти, а саме – соціальної, комунікаційної, інформаційної, громадянської, ціннісно-сміслової, світоглядної, аналітичної. Таким чином, будь-які суспільні стрибки мають бути відображені в ході освітнього процесу у вищій школі. Відповідно випускник закладу освіти матиме комплекс знань і вмінь, необхідних для успішної життєдіяльності у сучасному просторі проживання.

Події в Україні, які розпочалися 2014 року і тривають у 2018-му, внесли зміни насамперед у життя пересічного обивателя. Не обійшлася без коректив й викладацька сфера,